

Allt förgäves

Förgäves allt

Förgäves allt allt förgäves

Förgäves allt och allt förgäves allt förgäves och förgäves allt

Och allt förgäves och förgäves allt och förgäves allt och allt förgäves

Allt förgäves säger de de säger förgäves allt de säger att allt är förgäves att allt är förgäves säger de

Visst är allt förgäves allt är förgäves visst allt är visst förgäves förgäves är visst allt

Förresten är allt förgäves förgäves är allt förresten förgäves är förresten allt allt är förresten förgäves

Och förgäves förgäves förgäves och vad vi ej vet är det säkert förgäves

Allt är självklart förgäves förgäves totalt men också detta är självklart förgäves

Allt är förgäves här och då och sen men också här och där borta är allt förgäves

Allt är förgäves taram

Allt är förgäves taram

Allt är taram och taram och taram

Allt är taram

Och förgäves att klaga och gråta

över alla som hittats i skogen

Och förgäves att be: ”Får jag fråga”

Likafullt slipper ingen igenom

Och förgäves min gumma du väntar på mig jag ska först ligga ner sitta ner gå en bit glida ner här på dessa just dessa de halvdöda trappstegen på de halkiga vingliga isiga dessa knappt levande livlösa och plötsligt på nåt sätt på nåt vis till sist börja se vad som länge stått klart inte blott för var humle och dumle och skummis och lodis men också för dem som är kvar som är kvar som är kvar som är kvar som är kvar som är kvar som är kvar som är kvar

Som är kvar

ÖVERSÄTTNING LARS KLEBERG

Lev Rubinsteins (1947–2024) säregna minimalistiska poesi har utgivits två gånger på svenska: *Tiden går* (2001) och *Vidare och vidare* (2021). Hans miniessäer har även översatts.

På senare år skrev Rubinstein inte poetiska texter. Ett undantag är denna dikt, troligen från tidigt 2010-tal. Texten låter tyngre än någonsin efter Rubinsteins död i januari i år och mordet på Aleksej Navalnyj månaden därpå. — LK